

Endnu en gang har befolkningen oplevet, hvad det er for en tankegang, der præger magtens korridorer.

Finansloven for næste år er ingen undtagelse. Venstrefløjens idé er enkel, nemlig at den offentlige sektor skal være større og større. Det koster penge, og de penge har man kun ét sted at hente: hos den almindelige dansker og hos virksomhederne.

Mens pinsepakken især langede ud efter de almindelige danske skatteydere, pensionisterne, husejerne, bilejerne og alle andre danskere, der bare forsøger at få deres hverdag til at hænge sammen, så havde regeringen i dette efterårs finanslovsforhandlinger en ny hovedfjende: Det var her erhvervslivet. Nye skatter og afgifter for mere end 2,5 mia. kr. var, hvad regeringen havde med i posen til dem, der skaber arbejdspladser, og som møjsommeligt forsøger at slæbe valuta hjem til Danmark.

Derudover stod også alle landmænd, taxaer og øvrige vognmænd for tur. Med pinsepakken var det benzinen, fyringsolien, naturgassen, kul, elvarme og skatten, der fik en tur opad. Med finansloven kom turen så til dieselmotorerne, og samtidig fik man lige plads til at slå borgerne for lidt flere penge, når de skal have fornyet pas og kørekort.

Billedet er det samme hver gang: Regeringen har ingen problemer med at finde sit flertal til venstre i Folketingssalen. Samarbejdet med SF og Enhedslisten sikrer, at der ingen smalle steder er, når det gælder ideer til at få flere penge op af baglommen på danskerne. Sådan er billedet hos den ene fløj i salen.

Men der er også en anden fløj i dansk politik. Det Konservative Folkeparti og det øvrige borgerlige Danmark ønsker en anden vej. Vi siger nej til, at den offentlige sektor bare skal vokse og vokse. Vi siger nej til, at det hver gang er de arbejdsomme, de flittige og de stræbsomme, der skal betale den ekstra pris for, at finansministeren kan få enderne til at mødes.

Det er klart, at det borgerlige Danmark netop i år har oplevet en beklagelig udvikling. Jeg tænker her på CD, der pludselig sammen med SF har grebet om den røde fane og indgået meget omfattende aftaler med regeringen, aftaler om flere offentligt ansatte og højere skatter. Hen over året har der ikke været grænser for CD's velvilje over for dansk erhvervsliv. På CD's landsmøde i november slog hr. Peter Duetoft da også utvetydigt fast, at der ikke kunne blive tale om parløb mellem de to par-

tier, altså SF og CD, men sådan blev det, ligesom vi beklager mange af de delaftaler, regeringen har fået stemt igennem.

Hvad er det så for en finanslov, danskerne har fået til næste år? Det overordnede billede er klart: Finansloven som helhed er i år blevet rød. Der er enkelte lyspunkter. Jeg tænker her først og fremmest på politiforliget og på sundhedsaftalen.

Med hensyn til politiet er Det Konservative Folkeparti meget tilfredse med, at det lykkedes at få et godt og solidt fireårigt politiforlig i hus.

Med det her forlig har vi ikke løst alle politiets problemer og ej heller sikret, at det nu bare vil gå nedad med kriminaliteten, men resultatet er godt, også udgangspunktet taget i betragtning.

Det kan undre, hvad det er, der driver regeringens ageren i sådan en sag. Først forsikrer statsministeren befolkningen om, at politiet vil blive styrket. Så fremlægger finansministeren et finanslovsforslag i august, hvor der er indlagt massive besparelser i politiet de kommende 4 år. Det næste, vi hører, er, at regeringen selv lægger afstand til sit finanslovsforslag. Det er alene teknik, lyder det. Men så viser det sig alligevel, at regeringen forventer, at K og V skal finde pengene til at genoprette det kæmpehul, som de tekniske tal har slået i politiets fremtid.

Det er simpelt hen en uacceptabel fremgangsmåde, og det har også besværliggjort forhandlingerne unødigt. Det er simpelt hen efter vores mening ikke en rimelig måde at gøre tingene på.

Men når alt det så er sagt, er udgangspunktet for politiet de næste 4 år fornuftigt. Vi får flere politifolk. Vi får udbygget nærpolitiet, og vi får en forstærket indsats mod vold og bandekriminalitet. Alt sammen nødvendige tiltag.

Det andet lyspunkt i finanslovaftalen er aftalen om sundhed. For Det Konservative Folkeparti har det haft højeste prioritet, at der skulle gøres noget ved kræftdødeligheden i Danmark. For mange kræftpatienter er det et voldsomt problem, at der går alt for lang tid med at få stillet diagnosen.

Vi har derfor tidligt i efteråret foreslået en massiv økonomisk indsprøjtning til scannere på landets hospitaler. Vi har fået 500 mio. kr. over de næste 3 år til en målrettet indsats mod kræft. Der skal investeres i nyt udstyr og apparatur, og personalet skal opkvalificeres. Et tiltrængt løft over hele linjen.